

kjendt. Jeg vil derfor gjentagende tilraade, at man udsætter denne Sag, og at man navnlig ikke nu her gaar til temmelig blindt hen at give en Garanti, hvorved man paadrager Staten en Udgift, som rigtignok ikke er af en uberegnelig Størrelse, men som dog indeholder en temmelig betydelig Risiko. Er der nemlig kun Tale om en follandst Føllbane, faa kan man være temmelig sikker paa, at den ikke vil give 4 pCt. i Udbytte, og derfor den ikke giver 4 pCt., kommer Staten efter den Fortolkning, som den ærede Minister nylig gav, til at erstatte Halvdelen af, hvad den mangler deri.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker blot lige overfor den ærede sidste Taler at sige, at, hvis mine Ord kunde forstaaes, som om jeg havde spurgt ham, om han havde Midler til at udføre noget af de andre Projekter, faa har jeg i alt Fald ikke udtrykt mig saaledes, som jeg tænkte, men da han synes at betragte Muligheden af disse andre Projekter som en virkelig retfærdiggjørende Grund til at vise det fra sig, som nu foreligger, og med Hensyn til hvilket der er en høj Grad af Sandsynlighed for, at det vil kunne lade sig udføre, faa var det ikke saa urimeligt, at jeg spurgte ham, om han kunde paavise nogen Mulighed for, at de andre Projekter vilde komme til Udførelse. Underledes beder jeg det ærede Medlem ikke at forstaa mine Udtryk; jeg kunde naturligvis ikke falde paa at stille et saa personligt Spørgsmaal til ham, som han har opfattet det. Jeg kan med Hensyn til den foreliggende Sag kun sige, at jeg ikke har den fjerneste Grund til at nære nogen Tvivl om, at den gennemgaaende Jernbane, naar man ikke lægger Hindringer i Veien for den her, vil blive etableret, og at Grunden til, at jeg nu har forelagt Dem dette Lovforslag, er den, at jeg har troet ikke fra min Side at burde lade det mangle paa den fornødne Virksomhed, for at der ikke skal lægges Hindringer i Veien for dette Projekts Gjennemførelse.

Fredrikssen: Jeg skal ikke henvende mig til det ærede Medlem for Standerborg Amt (Tauber), thi det var jo aabenbart, at

han ikke undte, — i det Mindste Folland, — nogen Bane, men derimod kan jeg ikke Andet end vende mig til den varme Interesse, som det ærede Medlem for Aarhus Amt (Winther) pleier at have for Jernbaner. Jeg vil blot bede det ærede Medlem om at behandle denne Sag med samme Velvillie, som om der var Spørgsmaal om at lægge Jernbaner i Fylland. Dette er Alt, hvad jeg for mit Vedkommende forlanger af det ærede Medlem, og det er jo Noget, som det ærede Medlem, der pleier at stille sig paa et saa alfidigt Standpunkt, dog vistnok kan gaa ind paa. — Den høitærede Ministers Udtalelser vare jo nogenlunde tilfredsstillende, men jeg kan ikke negte, at jeg vilde sætte Pris paa endnu bestemtere at høre ikke blot, at Ministeren ikke vil række Haanden til Altkiesvindlen — hvilket det aldrig er faldet mig ind at tro, at han med velbevaad Du vilde gjøre — men ogsaa, at han opfatter Udtrykket saaledes, at Kurstab ikke maa medregnes her; thi man har dog, som det forekommer mig, et ganske godt Kriterium for, hvad der er virkelig anvendt Anlægskapital, naar man fra Altkieskapitalen drager det Tab, hvormed Altkierne ere blevne solgte. Saaledes var ogsaa Tanken hos de Forslagsstillere, der oprindelig bragte denne Affattelsesform ind i vore Love, og jeg er ikke i Stand til at se Andet, end at man, hvad der ogsaa er blevet gjort gjældende af Finantsudvalget, er fuldstændig nødsaget til at hævde den Opfattelse, at Kurstab ikke maa bringes til Afdrag, naar virkelig Bestemmelsen om den anvendte Anlægskapital skal have fuld Betydning.

Indenrigsministeren: Jeg maa antage, at det ærede Medlem ikke har forstaaet mig, thi jeg sagde, at jeg erkjendte, at der ikke kunde være Tale om Kurstab, men bad ham erindre, at det ved Bedømmelsen af Overlaget vilde være vanskeligt at fikke sig imod, at der gennem en eller anden Post kom til at skjule sig Ting, hvormed maaffte et Kurstab kunde dækkes, i alt Fald for en Del. Altsaa jeg erkjender ikke, at Kurstab kan regnes direkte med til Anlægskapitalen.

E. C. Nyholm: Endstjøndt det ærede